rozmnožím. Rozvažte proto pilně: mnoho-li získáte, jestliže uspokojíváte mne, klášter svůj mi svěříte. Pamatujte i na to, aby větší neštěstí vás nestihlo se strany hrozného generála Muellera, jehož rozkazy krutěji na vás dolehnou, proto že je kacířem a pravé víry nepřítelem. Pak až on přijde, budete se musit podrobiti a splniti jeho vůli, i marně litovati budete s bolestí v duších i v tělech, že jste sladkou mou radou pohrdli!" —

Připomenutí nedávných dobrodiní Vřešťovičových silně vzrušilo mnichy. Někteří z nich doufali v jeho přízeň a v odmítnutí rad jeho viděli pohromy a neštěstí.

Leč nikdo se neujímal slova, čekaje, co poví kněz Kordecki; tento mlčel chvíli, toliko rty jeho se pohybovaly tichou modlitbou, načež řekl:

— Zdaliž by pravý přítel přicházel za času nočního a tak hrozným zvukem trub by děsil spící sluhy Boží? Zdaliž by přicházel v čele těch tisíců ozbrojených, kteří teď pod hradbami stojí? Proč nepřijel z pěti, s desíti, když jako dobrodinec se mohl nadíti radostného přijetí? Co znamenají ony drsné zástupy, neli hrozbu pro případ, že bychom klášter odevzdati nechtěli?... Bratři nejmilejší, vzpomeňte i toho, že nepřítel onen nikdy nedostál v slovu, ani nedbal přísah, ni záruk. Máme záruku královskou, kterou nám dobrovolně poslali a ve které je [illegible]ímý slib, že klášter prost má [illegible] všelikého nájezdu a přivlastnění se strany švédské, a přece jí již pod hradbami, vlastní lež[illegible]zným mosazným zvukem vybujíce. Bratři nejmilejší! — Nechť každý srdce svoje k nebi povznesl, aby ho duch Svatý osvítiti ráčil, a rad'te potom, mluvte, co komu svědomí a ohled na dobro posvátného příbytku velí.

Nastalo ticho.

Pak ozval se hlas Kmiticův:

— Slyšel jsem v Krušině — řekl — jak Lisola se ptal: Ale mnichům zatřepete sáčkem? načež Vřešťovič, týž, který nyní pod hradbami stojí, odpověděl: Matka Boží tolarův v převorově síni nepotřebuje. Dnes tentýž Vřešťovič píše vám, velební otcové, že sám náklady ponese, a ještě že vám majetek rozmnoží. Uvažte upřímnost jeho.

Na to odpověděl kněz Milecki, jeden ze starších ve shromáždění, jenž druhdy býval vojákem:

— My žijeme v chudobě, a stříbro na oltářích ku chvále nejsvětější Panny září. Leč byt' bychom je s oltářů snali, abychom za ně svatému místu bezpečnost koupili, kdo nám zaručí, že Švédové v slovu dostojí a klášter v pokoji nechají, že svatokrádežnýma rukama oběti nestrhají, roucha posvátná a kostelní náčiní že nepobéřou? Lze věřiti lhářům?

— Bez provinciála, jemuž jsme poslušností povinni, nic ustanovovati nemůžeme! — řekl otec Dobroš.

A kněz Tomicki dodal:

— Vojna není naše věc, poslyšme tedy rytíře, kteří se pod křídla Bohorodičky uchýlili.

Oči všechněch se obrátily na pana Zamoyského, nejstaršího věkem, vážností i úřadem. Ten povstal a řekl:

— O vaše osudy jde, ctihodní otcové. Srovnejte proto sílu nepřítele s odporem, kterýž mu kláští můžeme, a podle sil a podle prostředků svých jděte podle vlastní vůle své. Jakých rad my hostě vám uděliti můžeme? Avšak když se na nás ptáte, velební otcové, co činiti máte, odpovídám: dokud nás nezbytná nutnost nedonutí, budiž nám daleká každá myšlénka poddání se. Hanebno a nedůstojno jest poskvrňující poddajností vykupovati nejistý pokoj u věrolomného nepřítele. Hledali jsme zde z vlastní vůle se ženami i s dětmi útulek pod ochranou Nejsvětější Panny i odhodlali jsme se v pevné víře zde s vámi, a jestli Bůh dopustí, i umírati zároveň. Zajisté lépe nám je tak, než padnouti do hanebné nevole, nebo hleděti na znesvěcení svatyně... O! zajisté ona Matka Nejvyššího Boha, kteráž nadehnula prsa naše žádostí brániti ji proti bezbožným a rouhavým kacířům, přispěje ku pomoci pobožnému úsilí sluhů svých a spravedlivou obranu[illegible] dopře!

Pan mečník sieradský umlkl; všichni uvažovali jeho slova, posilňujíce se jejich obsahem, a Kmitic, jako vždy vše činil bez dlouhého rozmýšlení, přiskočil k Zamoyskému a ruku jeho k ústům přitiskl.

Všichni tím byli vzrušení a každý viděl dobré znamení ve mladistvém tom zápalu, a touha brániti klášter, naplnila srdce všech.

V tu chvíli rozlehl se za okny refektáře z nenadání chvějící se hlas kostelní žebračky Konstancie, která zpívala pobožnou píseň:

Byt' by sem tisíc pohanů
vpadlo,
byt' by na dracích se vojsko
sem sjelo,
nezmůže oheň, ni meč, jímž zlo
vládlo,
silou mou — já zvítězím.

— To je pro nás znamení a vybídnutí, — řekl kněz Kordecki, — jež nám Bůh ústy staré žebračky posílá. Braňme se, bratři, nebot' zajisté za takových podmínek nikdy jsme obležení neměli, jaké nyní budeme míti.

— S radostí hrdla dáme! — zvolala Petr Czarnicki.

— Nedůvěřujme věrolomným! Nedůvěřujme kacířům, ani těm katolíkům, kteří u zlého ducha službu přijali! — Volali jiné hlasy, nepřipouštějíce k slovu ty, když opponovati chtěli.

Rozhodnuto ještě poslati dva kněze k Vřešťovičovi s prohlášením, že brány zůstanou uzavřeny, a že se oblečení budou brániti, k čemuž jim královské prohlášení právo dává.

Ovšem měli poslové Vřešťoviče pokorně prositi, aby záměru svého zanechal, nebo aspoň aby ho na čas odložil, dokud by mniši otce Teofila Bronievského, provinciála řádu, který té doby ve Slezsku se nalézal, o povolení se nezeptali.

Poslové, otec Benedikt Jaračevski a Marcel Tomicki, vyšli za brány, a ostatní očekávali je s tlukoucími srdci v refektáři, nebot' mnichy vojně neuvyklé přepadl strach při myšlénce, že hodina udeřila, že nadešla ta chvíle, ve které jim jest voliti mezi povinností a hněvem a pomstou nepřítele.

Leč sotva uplynulo půl hodiny, objevili se oba otcové opět před vrátky. Měli hlavy svěšené na prsou, ve tvářích měli smutek. — Mlčky podali knězi Kordeckému nový list Vřešťovičův. Kordecki vzal list a přečetl ho hlasitě. Bylo to osm článků kapitulace, osm podmínek, při kterých mnichové se měli poddati.

Když dočetl, hleděl převor dlouho do tváří všech shromážděných a konečně řekl slavnostním hlasem:

— Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého! Ve jménu Nejčistší a Nejsvětější Bohorodičky! Na hradby, bratři milovaní!

— Na hradby! Na hradby! — ozvalo se volání v refektáři.

Za chvíli osvítil jasný plamen úpatí kláštera. — Vřešťovič dal zapáliti stavení při kostele svaté Barbory. Požár zachvátiv stará stavení, vzmáhal se každou chvíli. Brzy šlehaly sloupy rudého dýmu k nebi spolu s ohromnými ohnivými jazyky, stále se množících plápolů. Záře rozlila se po mracích.

Při světle ohně bylo viděti oddíly jezdců rychle s místa na místo přejíždějících. Nastaly obvyklé svévolnosti vojenské. Jezdci vyháněli dobytek ze stájí, kterýž pobíhaje ve strachu, žalostným rykem naplňoval ovzduší; ovce sražené dohromady, slepě se hnaly do ohně. Zápach spáleniny rozcházel se na všecky strany a dosáhl i výšin klášterních hradeb.

Mnozí z obránců viděli poprvé krvavou tvář vojny, těm srdce lydla hrůzou při pohledu na lidi, jež vojáci před sebou hnali a do nichž meči svými sekali, při pohledu na ženy, jimiž vojáci po zemi smýkali, za vlasy je držíce. Při krvavém světle požáru bylo vše viděti jako na dlani. Křik, ba i žalující slova a úpění dopadala k sluchu obležených. Poněvadž děla klášterní dosud se neozvala, seskakovali jezdci s koní, přibližili se těsně k úbočí hory, potřásajíce svými meči a muškety.

Každou chvíli přiběhl některý ze silných těch lidí, oděných v žluté kabátce jezdecké, a přiloživ ruce k ústům, hrozil a urážel obležené, kteří všemu trpělivě naslouchali, stojíce u děl se zapálenými doutnáky.

Pan Kmitic stál vedle pana Czarnieckého, přímo proti kostelíku a viděl vše dokonale. Na tváře vystoupil mu silný rumělnec, oči svítily se mu jako dvě svíce. V ruce držel výborný luk, zdědičný po otci, kterýž ho pod Chotínem na jednom slavném agovi dobyl. Poslouchal výhrůžky a urážky a konečně, když veliký jezdec přiběhl pod skálu a vřeštěti počal, obrátil se pan Ondřej k Czarnieckému.

— Pro Boha! proti Nejsvětější Panně se rouhá! Já rozumím německé řeči... rouhá se strašně! Nevydržím to!

A snížil luk, leč pan Czarniecki udeřil do něho rukou.

— Bůh ho za rouhání potrestá, — řekl — a kněz Kordecki nedovolil, abychom my první střílely, vystřelíme, začnou-li oni.

Sotva domluvil, zvedl jezdec pažbu muškety k tváři, houkla rána, a koule zaryla se kamsi do štěrbin skály.

— Teď je dovoleno? — vykřikl Kmitic.

— Dovoleno! odpověděl Czarnicki. —

Kmitic jako pravý muž vojny ihned se uklidnil. Jezdec zaclonivši si oči, hleděl do výše, jako by chtěl zvěděti, jaký měla účinek. Kmitic napjal luk, přejel prstem po tetivě až zazněla, pak se nachýlil a zvolal:

— Už ležíš!

Zároveň se ozval svist šípu, jezdec upustil mušketu, zvedl obě ruce do výše, chopil se za hlavu a upadl na znak. Chvíli sebou zmítal jako ryba z vody vyvržená, kopal do země, leč brzo se vypjal a zůstal ležeti bez hnutí.

— To je jeden! — řekl Kmitic.

— Udělej si uzlík na řemínku! — řekl Petr.

— Provaz na zvonici nedostačí, jestli Pán Bůh dopustí! — vykřikl pan Ondřej.

K mrtvole doběhl druhý jezdec, chtěje se podívat, co se stalo, leč střela znovu zasvištěla a druhý padl na prsa prvního.

V tu chvíli ozvala se polní děla, jež Vřešťovič s sebou vezl. Nemohl jimi ovšem pevnosti zbořiti, ba ani dobýti, maje toliko jízdu; ale pro postrach kněží vystřeliti poručil.

Kněz Kordecki se postavil u pana Czarnieckého, a s ním šel kněz Dobroš, který před časem klášterní dělostřelectvo zavedl a o svátcích a slavnostech na oslavu střílel.

Převor požehnal dělo a ukázal je knězi Dobrošovi, kterýž vykasav si rukávy, ihned je říditi počal, míře na louku mezi dvěma staveními, na kteréž vířilo několik jezdců a mezi nimi dustojník s papírem v ruce. Dlouho kněz Dobroš mířil, nebot' šlo o jeho reputaci. Konečně vzal doutnák a přiložil ho k pánvičce.

Rána zadunělа, dým vše vůkol zastřel, po chvilce ho však vítr rozesnul. Na louže mezi staveními nebylo jediného jezdce. Někteří i s koňmi leželi na zemi, jiní prchli.

Mniši počali zpívati na hradbách. Třesk bořících se staveb při kostele svaté Barbory provázel píseň. Setmělo se, jenom nepřehledně roje jisker vytrysknuvší pádem trámů, sršely do výše.

Trouby opět zazněly v řadách Vřešťovičových, leč zvuk jejich počal se vzdalovati. Požár dohasínal. Tma lehla na úpatí Jasné Hory. Tu a tam ozvalo se ržání koní, ale stále více vzdálenější, slabší.

Vřešťovič couvl ku Křepicům.

Kněz Kordecki poklekl na hradbách. —

— Maria! Matko Boha jediného! — zvolal silným hlasem — učiň, aby ten, který po něm přijde, se vzdálil rovněž se studem a s marným hněvem v duši.

Když se tak modlil, rozstoupily se mraky nad hlavou jeho, a jasný paprsek měsíce ozářil věže, hradby, klečícího převora, i spáleniště budov při kostele svaté Barbory. —

XIV.

Následujícího dne zavládl klid na úpatí Jasné Hory. Obránci její užili toho, aby co možná nejlépe se připravili ku obraně. Provedeny ještě některé správy na zdech, připraveno ještě více nářadí, sloužícího k odražení útoku.

Ze Zdebora, Krovodře, ze Lhoty a Grabovky přihlásilo se opět mnoho lidí, kteří druhdy při pěchotě sloužili. Byli přijati a mezi obrance vřaděni. Kněz Kordecki zdvojnásobňoval, ztrojnásobňoval svou činnost. Vykonával obřady, zasedal v poradách, neopouštěl chory denní i noční, v přestávkách procházel se po hradbách, rozmlouval se šlechtou a vesničany. A při tom měl ve tváři klid, jaký jen sochy kamenné míti mohou. Kdo hleděl na jeho tvář pobledlou od bdění a útrap, mohl míti za to, že muž ten spí snem sladkým a lehkým; leč tichá resignace, ano téměř veselost z očí zářící a ústa modlitbou se pohybující zvěstovaly, že bdí, že se modlí a za všechny se obětuje. Z duše, všemi silami spějící k Bohu, plynula víra klidným, hlubokým proudem. Všichni z prameně toho pili plnými ústy, a kdo měl duši chorou, uzdravoval se. Kde se zabělal jeho hábit, tam nabývaly tváře vzezření mírného, oči se smály a ústa opakovala: Otec náš dobrý, těšitel, obránce, naděje naše. Líbali mu ruce i hábit, a on se usmíval jako ráno a šel dále, a kolem něho, nad ním, i před ním šli shoda a důvěra.

Avšak i pozemských prostředků ochranných nezanedbával; otcové, kteří vcházeli do jeho cely, nalézali ho buď při modlitbě klečícího, nebo nad listy, jež na všechny strany rozesílal. Psal Vittembergovi, hlavnímu veliteli v Krakově, prose o milosrdenství vzhledem k posvátnému místu; i Janu Kazimírovi, který v Opolsku činil poslední pokusy, aby zachránil nevděčný národ; i panu kastelánovi kyjovskému, jenž daným slovem byl držen jako na řetěze v Ševěři, i Vřešťovičovi i plukovníku Sádovskému, Čechu Luterova vyznání, jenž pod Mu[illegible]erem sloužil a který maje duši s[illegible]etnou, se snažil, aby generála od útoku na klášter odvrátil.

Dvě rady potíraly se před Muellerem. Vřešťovič, podrážděn odporem, s nímž se setkal dne 8. listopadu, vynakládal všeliké úsilí, aby generála přiměl k pochodu, sliboval jako kořist nesmírné poklady, tvrdil, že je v celém světě sotva několik kostelů, které by Čenstochovskému neboli Jasnohorskému bohatstvím se rovnati mohly. Čech Sádovský pak odvracel generála Muellera od toho úmyslu, řka:

— Generále, zmocnil jste se tolika znamenitých pevností, že vás německá města právem Peliocertem nazvala, je známo, co krve i času může státi dobývání třeba sebe menší tvrze, jestli obležení do posledka na život a na smrt se chtějí brániti.

— Ale mnichové se brániti nebudou! — zeptal se i zpola ujišťoval Mueller.

— Mám za to, že naopak. Čím jsou bohatší, tím odhodlanější se brániti budou, důvěrujíce netoliko v sílu zbraní, ale i ve svatost místa, kteréž pověra katolická v celé zemi této za inviolatum pokládá. Stačí vzpomenouti na vojnu německou, jak často řeholníci dávali příklad odvahy a vytrvalosti i tam, kde sami vojáci o obraně pochybovali. Stane se také tak nyní, a to tím spíše, že tvrz není tak snadno dobytná, za jakou ji hrabě Vejhard pokládá. Leží na skalnaté hoře, ve které je těžko provésti podkopy; hradby, jestli byly poškozeny, jsou nyní dojista již opraveny, a pokud jde o zásobu zbraní, prachu, potravin, má jich tak bohatý klášter jistě množství nevyčerpatelné. Fanatismus oživí srdce...

— I myslíte tedy, pane plukovníku, že mne donutí k odstoupení?

— To nemyslím, domnívám se však, že nám bude dlouho pod hradbami státi, že budeme musit poslati pro větší děla, než jaká máme a vaše milost má se dáti na pochod do Prus. Je třeba vypočísti, jak mnoho času můžeme obětovati Čenstochově, nebot' kdyby nás jeho milost král pro pilnější záležitosti pruské od obležení odvolal, mniši by dozajista rozhlásili, že vaše milost jimi byla k ustoupení donucena. Račiž vaše milost pomysliti, jakou újmu by utrpěla, sláva vaše, sláva Poliocerteova — nemluvím už ani o tom, že v celé zemi by oponenti nabyli povzbuzení. A i tak, (tu pan Sádovský snížil hlas), sám záměr: uděřiti na klášter, učiní nejhorší dojem. Vaše milost neví, nebot' to žádný cizozemec a nepapežence věděti nemůže, čím jest Čenstochova pro tento národ. Mnoho nám záleží na oné šlechtě, která tak lehce se poddala, na oněch pánech, na vojsku královském, které i s hejtmany na naší stranu přešlo. Bez nich nedokážali bychom toho, co jsme provedli. Jejich pomocí jsme se zmocnili této země, ale padne-li pod Čenstochovou třeba jediný výstřel — kdož ví — snad ani jediný Polák při nás nezůstane. Tak veliká jest síla jejich pověry! Může nová, strašná vojna vzplanouti!...

Mueller přiznával v duchu pravdivost rozumování pana Sádovského, ba více, on mnichy vůbec a Čenstochovské mnichy zvlášť pokládal za čaroděnjíky — a čar se bál onen švédský generál více nežli děl — přece však, chtěje pozlobiti nebo snad jen disputaci prodloužiti, řekl:

— Ráčíte mluviti, jakobyste byl převorem čenstochovským, nebo jako by u vás byli začali s výplatou výkupu.

Sádovský byl bojovník smělý a popudlivý, a protože znal svou cenu, snad byl uražen.

— Ani slova více neřeknu! — řekl s vysoka.

Muellera popudil ton, kterým slova ta byla vyslovena.

— Já vás také o více neprosím! — odpověděl — a k poradě mi potačí hrabě Vejhard, ten zná krajinu lépe.

— Uhlídáme! — řekl Sádovský i odešel z jizby.

Vejhard skutečně nastoupil na jeho místo, přinesl onen list, kterýž obdržel od krakovského pana Varšického s prosbou, aby klášter ustaven byl v pokoji; leč z listu toho člověk ten vyvážil radu zcela opačnou.

— Trosí — řekl Muellerovi, — už tedy poznávají, že se neubrání. —

O den později byl ve Věhni pochod na Čenstochovu ustanoven.

Úmysl ten ani v tajnosti nezachovávali, následkem čehož z Věhnského konventu otec Jacek Rudnicki v čas mohl jeti do Čenstochovy se zprávou. — Ubohý mnich ani se nedomýšlel na chvíli, že by se Jasnohorští mohli brániti. Toužil jen, aby je upozorniti mohl, aby věděli, čeho se držeti a aby si vyjednali dobré podmínky. Zpráva polekala mysl bratří; někteří zmalomyslněli, leč kněz Kordecki posílil je, chladné roznítil žárem vlastního srdce, denně zázrak slibceval, ano i samou smrt milou učinil a tak změnil jejich náladu, že mimovolně se počali připravovati na útok, jak byli uvyklí připravovati se na velké slavnosti kostelní; připravovali se radostně a ochotně.

Zároveň také světští náčelníci zálohy, pan mečník sieradský a pan Petr Czarnicki, činili poslední přípravy. Spáleny byly zejména všecky krámy, které rozestaveny byly podél hradeb a které mohly nepřátelům útok usnadniti; nešetřeny ani budovy stojící blíže hory, tak že po celý den kruh plamenů obklopoval tvrz. Když z krámů a bud zůstal toliko popel měla děla klášterní před sebou prázdné prostranství, bez překážek. Černá jejich ústí volně pohlížela do dálky, jako by netrpělivě na nepřítele čekala, toužíce co nejdříve uvítati ho zlověstným hřmotem svým.

Zima blížila se rychlým krokem. Dul ostrý severní vítr, blátо utuhlo, každého rána tuhly stojaté vody v led stále silnější; kněz Kordecki obcházeje hradby, třel si zsinalé ruce a říkal:

— Bůh nám mrazy ku pomoci sešle. Těžko jim bude náspy vršit, podkopy činit, a při tom vy se budete schovávati do teplých světnic. Brzo se jim obležení zprotiví.

(Pokračování.)

Pouze pro ženy.

Chcete-li se dočísti o různých podmínkách, na nichž zdraví žen závisí, dopište si přímo na W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia., a žádejte o knížečku "Zdraví žen;" jest zdarma. Kdybyste potřebovaly dobrý lék, zkuste Severův Regulátor. Stojí pouze $1.00 a účinky jeho jsou blahodárné. Je na skladě všude v lékárnách, neb přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. — Advertisement.

AMERICKÁ STÁTNÍ BANKA
CAPITAL AND SURPLUS $000,000.00
Zvláštní snížení cen peněz do staré vlasti.

10 K	$ 1.50	100 K	14.95
20 K	3.00	300 K	44.85
30 K	4.50	500 K	74.75
50 K	7.50	700 K	104.65
70 K	10.45	1000 K	149.00

Na větší obnosy zvláštní ceny.
Jmenujte v dopise tento časopis.
1925-7 BLUE ISLAND AVENUE
J. F. ŠTĚPÁN, Pres. CHICAGO A. J. KRAUS, Pokl.
AMERICAN STATE BANK

Sdružení českých lékařů
v Omaze a So. Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M.
sev. záp. roh 8. a Hickory ul. Tel. Douglas 6645.

DR. KOUTSKÝ JOHN W.,
405 sev. 24. ul., So. Omaha. Telefon South 142.

DR. NĚMEC CHAS J.,
1316 William ul., Omaha. — Telefon Douglas 2817.

DR. SWOBODA F. J.,
1511 William ul., Omaha Telefon Douglas 2313.

DR. ŠIMÁNEK G. F.,
1262 již. 13. ul., Omaha Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. KÁLAL F. J.,
627 City National Bank, proti Burgess Nash obchodu. — Telefon Douglas 1761.

DRI. CHALOUPKA & CHALOUPKA,
24. a M ul., South Omaha.

DR. OLGA ŠŤASTÁ,
2231 již. 16. ul., Omaha. — Telefon Tyler 2403.

My shora uvedení lékaři dle ustanovení lékařské etikety, nejsme oprávněni inserovati naše jména v denních listech, leč kterýchkoliv čísel upozorňujeme naše pacienty, nechť už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zprávách místních nebo osobních. 43-tf

Lincoln Hospital

Čeští lékaři a ošetřovatelky.
Úplné zařízení k operacím a k léčení těžkých a zastaralých nemocí.
Lincoln jest nejzdravější místo pro krajany v Nebrasce, Kansasu a Jižní Dakotě.
Píšte nám. Otázky rádi zodpovíme. 14-tf
Dr. KAREL H. BREUER,
Operace a ženské nemoce.
Dr. MILOSLAV J. BREUER,
Vnitřní a dětské nemoce.
1115 O Street,
LINCOLN, NEBR.

Co Woodmen of the World koná pro Omahu?
Zaměstnancům v domácí úřadovně v Omaze vyplácí ročně.....$200,000.00
V omažských bankách ukládá ročně.....$12,000,000.00
Na omažské pošté zvýší příjmy ročně o.....$40,000.00
Vydáváte své peníze na ochranu své rodiny u této velké, vzkvétající domácí organisace?
Počet našeho členstva jest nyní přes.....740,000
Přehypotečný fond pro nahodilé případy přes.....$19,000,000.00
Naše úmrtní poplatky jsou mírné.
Jisté — Bezpečné — Zdravé — Trvalé.
Ben F. Thomas, City Manager
W. A. Fraser, Sovereign Commander.
W. O. W. Bldg. W. O. W. Bldg.

Moderně zařízený a největší řeznický a uzenářský závod vlastní nejstarší řezník,
V. F. KUNCL
č. 1244 So. 13th St., Omaha.
Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoliv jinde. Zboží možno objednati telefonem, Douglas 1198.

6% PRVNÍ Markýze NA PRODEJ